

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 260272

гр. Пазарджик, 27.04.2021 г.

Пазарджишкият окръжен съд, търговско отделение, в закрито заседание на двайсет и седми април през две хиляди двайсет и първа година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ВЕНЦИСЛАВ ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от съдията т. д. № 66/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 729, ал. 1 от ТЗ.

По делото са депозирани две частични сметки за разпределение за общата сума от 785 000 лева, част от сумата от 820 800 лева, последната заделена с частична сметка за разпределение (ЧСР) № 2 на основание чл. 694, ал. 9 от ТЗ по иска на „Булгармин инженеринг“ АД с правно основание чл. 694 от ТЗ и образуваното въз основа на него т. д. № 74/2017 г. на ОС – Пазарджик. Остатъкът от 35 800 лева не е предвиден за разпределение и е заделен от синдика за планирани разходи до следващото очаквано постъпление.

С частична сметка за разпределение № 3 се разпределя сумата от 135 000 лева измежду кредитори с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ, а с частична сметка за разпределение № 4 се разпределя сумата от 650 000 лева измежду кредитори с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 и т. 8 от ТЗ.

Сметките са изготвени от синдика на „Булгар Минерали - Стрелча“ АД /н/, ЕИК 200117532, със седалище и адрес на управление: гр. Стрелча, ул. „Рудник Фелдшпати“ № 1 – Иван Лазаров Кънев, и са обявени в ТРРЮЛНЦ на 22.03.2021 г. (ЧСР № 3) и на 23.03.2021 г. (ЧСР № 4). От обявяването им в ТРРЮЛНЦ тече 14-дневен преклузивен срок за възражение срещу сметките за разпределение, съгласно разпоредбата на чл. 727 от ТЗ.

1. В посочения срок е подадено **възражение вх. № 263766/02.04.2021 г.** от Национална агенция за приходите – гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, чрез директор на дирекция „Държавни вземания“ Венцислава Петкова, срещу двете изготвени частични сметки.

Досежно ЧСР № 3 се правят доводи, че със сметката за разпределение не могат да се удовлетворят повече вземания за разноси, отколкото са внесени от кредиторите в изпълнение на указанията на съда, които в случая били за сумата от общо 125 000 лева (110 000 лева с определение от 11.06.2019 г. и 15 000 лева с определение от 19.12.2019 г.). В случай, че кредиторите са привнесли по-висок размер от определения от съда, то същата подлежи на възстановяване на лицето, което ги е внесло, а не се включва в разпределение със сметка по чл. 721 от ТЗ. Отделно от това с определение от 06.12.2020 г. съдът по несъстоятелността е оставил без уважение възражението на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД срещу неприемане на вземането му в размер на 45 172 лева, представляващо привнесени разноси, което обстоятелство препятства включването на вземане, фигуриращо в списък с неприети вземания, в сметка за разпределение.

Досежно ЧСР № 4 се правят доводи, че по предявено от НАП вземане е развито производство по чл. 690 от ТЗ по списък от 26.03.2020 г. и списък от 14.09.2020 г., като макар че към датата на изготвяне на сметката да не е постановено определение по чл. 692, ал. 4 от ТЗ, то е следвало да бъде заделена сума за тези вземания на кредитора НАП, доколкото със сметката се предвижда

пълно удовлетворяване на вземанията от този ред по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ. Излага се също така, че вземането, предмет на посоченото възражение и за което се твърди, че все още няма поставено определение по чл. 692, ал. 4 от ТЗ, представлява вземане по чл. 721, ал. 3 от ТЗ, задължението по което е поето със съгласието на синдика и на това основание също следва да бъде включено в разпределението. На това основание се моли съдът да не одобрява представените частични сметки за разпределение, като укаже на синдика да състави нови, след като съдът се произнесе с определение по чл. 692, ал. 4 от ТЗ по посочените списъци от 26.03.2020 г. и от 14.09.2020 г. При условие на евентуалност се моли, съдът да одобри ЧСР № 3 само за сумата от 79 828 лева, а по отношение на ЧСР № 4 да бъде заделена сума от 70 053.16 лева за удовлетворяване на публични вземания – главници с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ.

2. В срок е подадено **възражение вх. № 263782/02.04.2021** г. от кредитора Люба Андреева Кожухарова срещу частична сметка № 3. Навежда се довод за нецелесъобразност, тъй като синдикът не е дал отчет за твърдяни от кредитора липсващи средства по особената сметка понеже кредиторите не знаят какви средства има по сметката. Навежда се и довод за незаконосъобразност, тъй като синдикът е изготвил две частични сметки вместо една обща, като по този начин уврежда кредиторите. Отделно от това синдикът не е изискал от кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД декларация за произхода на средствата, които са преведени за издръжка на производството. Посочено е също така, че „САЙЛЕСТ“ ЕООД не е внесъл като разноски сумата от 9 828 лева по особената сметка на длъжника, а директно е платил на охранителната фирма „Радио СОТ“ ООД същата тази сума. По този начин кредиторът заобикаля реда по чл. 629б от ТЗ. Също така не е привнесена като разноски и сумата от 15 000 лева от същия кредитор, видно от хронологичната справка по оперативната сметка на длъжника. Кредиторът „Минерали индустриали България“ ООД също не е внасял суми за издръжка на несъстоятелността, сумата от 20 000 лева е внесена от адвокатско дружество „Комсийски и Великов“, а не от този кредитор. Посочено е, че в сметката за разпределение не са включени сумите за неизплатените възнаграждения на синдика и счетоводителя за декември 2019 г. и за периода януари-март 2020 г.

3. В срок е подадено **възражение вх. № 263877/06.04.2021** г. от кредитора „Булгармин инженеринг“ АД, чрез изпълнителния директор Георги Симеонов, срещу частична сметка № 4. Навежда се довод за нецелесъобразност и преждевременност, тъй като синдикът не е дал отчет за твърдяни от кредитора липсващи средства по особената сметка понеже кредиторите не знаят какви средства има по сметката. Възражението изхожда от притеснението на кредитора, че в особената сметка не е налична сумата, която синдикът разпределя с тази сметка. Навежда се и довод за незаконосъобразност, тъй като синдикът е изготвил две частични сметки вместо една обща, като по този начин уврежда кредиторите. Отделно от това синдикът не е изискал от кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД декларация за произхода на средствата, които са преведени за издръжка на производството. Посочено е също така, че „САЙЛЕСТ“ ЕООД не е внесъл като разноски сумата от 9 828 лева по особената сметка на длъжника, а директно е платил на охранителната фирма „Радио СОТ“ ООД същата тази сума. По този начин кредиторът заобикаля реда по чл. 629б от ТЗ. Също така не е привнесена като разноски и сумата от 15 000 лева от същия кредитор, видно от хронологичната справка по оперативната сметка на длъжника. Кредиторът „Минерали индустриали България“ ООД също не е внасял суми за издръжка на несъстоятелността, сумата от 20 000 лева е внесена от адвокатско дружество

„Комсийски и Великов“, а не от този кредитор. Посочено е, че в сметката за разпределение не са включени сумите за неизплатените възнаграждения на синдика и счетоводителя за декември 2019 г. и за периода януари-март 2020 г.

Отделно от това се посочва, че неправилно вземането на кредитора от 1 478 417.58 лева е било намалено както със сумата от 914 984.44 лева, последната представляваща вземане по фактура № 106/31.01.2010 г. и лихва върху главницата – приети за несъществуващи с решение по т. д. № 356/2015 г. на ПАС, така и намалени със сумата от 65 937.92 лева – вземане, прието за несъществуващо с решение по т. д. № 193/2014 г. Сочи се, че с решение по в. т. д. № 195/2016 г. на ПАС е обявена недействителността на сделка по фактура № 37/29.01.2010 г. на осн. чл. 647, ал. 1, т. 6 от ТЗ, като аргументи се черпят от изложените в решението мотиви, че кредиторът имал вземане, което с решението по т. д. № 356/2015 г. било отречено. Излагат се аргументи, че с обявяване на недействителността с влязло в сила решение е отпаднало и основанието за извършване на прихващане по смисъла на чл. 103 от ЗЗД поради липса на насрещни, изискуеми и ликвидни вземания. Цитира се и определение на ВКС, в което е посочено, че в хипотеза на обявена за относително недействителна сделка на основание чл. 647 от ТЗ, извършилият прихващане в изпълнение на задължението си по нея, има вземане, но не на основание чл. 648 ТЗ, а на съответното основание за възникване на вземането му преди прихващането. Предвид изложеното се прави извод, че кредиторът продължава да има вземане в размер на 914 984.44 лева.

4. В срок е подадено **възражение вх. № 263887/06.04.2021** г. от кредитора „Геоминерал“ АД, чрез изпълнителния директор Люба Кожухарова и кредитара Люба Кожухарова, срещу частична сметка № 4. Навежда се довод за нецелесъобразност и преждевременност, тъй като синдикът не е дал отчет за твърдяни от кредитора липсващи средства по особената сметка понеже кредиторите не знаят какви средства има по сметката. Възражението изхожда от притеснението на кредитора, че в особената сметка не е налична сумата, която синдикът разпределя с тази сметка. Навежда се и довод за незаконосъобразност, тъй като синдикът е изготвил две частични сметки вместо една обща, като по този начин уврежда кредиторите. Отделно от това се сочи, че вече шести месец липсва определение по чл. 692 от ТЗ за одобряване на списък от 15.10.2020 г. за сумата от 12 710 лева, представляващо вземане на кредитора „Геоминерал“ АД, срещу което нямало възражение. Моли се това вземане да бъде включено в разпределението с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ.

Постъпило е становище от кредитора „Минерали индустриали“ – Италия, чрез адв. Комсийски, в което се излагат доводи за неоснователност на възраженията на кредиторите „Булгармин инженеринг“ АД и „Геоминерал“ АД, тъй като при разпределението синдикът е длъжен да се съобрази стриктно с приетите и одобрени вземания към момента на изготвянето на сметките и не може да съобразява други обстоятелства. Мотивите на решенията, които се цитират нямат сила не пресъдено нещ, че да бъдат съобразени от съда.

Постъпило е становище и на синдика Иван Кънев, в което излага становище за неоснователност на депозираните възражения. След указания на съда синдикът е посочил основанието, поради което е намалено вземането на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, а именно поради това, че в производствата по чл. 694 от ТЗ кредиторът не е обжалвал исковете в отхвърлителната част за тези размери (с които е намалено вземането му), поради което в тази част решенията са влезли в сила, респ. предмет на висящо производство са тези суми, които са посочени в сметката за разпределение № 4 и именно те следва да се заделят като оспорени.

По допустимостта на възраженията:

Съдът приема, че всички възражения са подадени в срок, от легитимирани страни – кредитори в производството, като обосновават и правен интерес от оспорване на частичните сметките за разпределение, доколкото излагат съображения за неправилна преценка на синдика за съществуващи материални права и привилегии.

По същество:

В производството по чл. 729, ал. 1 ТЗ, съдът се произнася по съставената от синдика сметка за разпределение, като трябва да извърши преценка доколко съдържащите се в нея вземания на кредиторите, индивидуализирани по вид, основание и размер, съответстват на тези в одобрения от съда списък на приетите вземания, какъв е размера на получените при осребряването на имущество от масата на несъстоятелността суми и как тези суми трябва да бъдат разпределени между отделните класове кредитори с приети вземания, като се отчетат извършените плащания преди тази сметка, тогава когато сметката за разпределение е частична. Предпоставка за разпределението е натрупване на достатъчно средства за удовлетворяване на кредиторите (чл. 720 от ТЗ). Промяна или отмяна в сметката се извършва при наличие на незаконосъобразност, констатирана служебно от съда или въз основа на постъпило възражение (чл. 729, ал. 1 от ТЗ).

По възражението на кредитора НАП:

Не се касае до внесени от кредиторите разноски в повече от указаните им от съда с определение от 11.06.2019 г. за сумата от 110 000 лева и с определение от 20.12.2019 г. (а не от 19.12.2019 г.) за сумата от 15 000 лева, тъй като първото определение не е изпълнено и на това основание съдът е спрял производството по делото с решение по чл. 632, ал. 5 вр. ал. 1 от ТЗ, което обаче е отменено от въззивната инстанция. Именно въз основа на второто определение от 20.12.2019 г. кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД внася сумата от 15 000 лева на 08.01.2020 г. Относно другите суми, които са внесени по сметка на несъстоятелния длъжник от „САЙЛЕСТ“ ЕООД и „Минерали индустриали България“ ООД, с посочването, че представляват разноски за производството по несъстоятелност по т. д. № 66/2010 г., по тях няма изрично указание на съда за внасянето им, но това не опорочава целевото плащане и не може да обоснове извод, че тези суми не представляват разноски по чл. 629б от ТЗ. Да се приеме обратното означава да се санкционира доброволното превантивно предплащане на разноски.

Не се спори, видно и от становището на синдика, че „САЙЛЕСТ“ ЕООД е изплатил сумата от 9 828 лева директно на „Радио СОТ“ ООД, изпълнявайки по този начин задължението на несъстоятелния длъжник по заплащане на дължимото възнаграждение по договор за осъществяването от това дружество охранителна дейност. Тази сума според настоящия състав на съда също следва да се приеме като привнесени разноски по смисъла на чл. 629б от ТЗ, тъй като същата по същество представлява дължимото от длъжника възнаграждение на длъжника за тримесечен период (всеки месец по 3 276 лева каквото е възнаграждението на охранителната фирма) и има за цел запазване имуществото на длъжника.

Настоящият съдебен състав е изложил становище, че сумите, които кредиторът авансира по реда на чл. 632 вр. чл. 629б от ТЗ за покриване на разноските за развитие на производството се възстановяват, когато масата на несъстоятелността се увеличи достатъчно, без вземането за тях да се предявява. В идентичен смисъл е и изразеното в мотивите по т. 9 от ТР № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС разбиране, че възстановяването на предплатените разноски се осъществява

чрез изготвяне на сметка за разпределение, тъй като това е единственият начин за удовлетворяване на кредиторите при спазване на законоустановения ред на техните вземания и с осигурена възможност за контрол чрез оспорване на сметката за разпределение по реда на чл. 728 от ТЗ. Когато паричните средства не са достатъчни, за да се удовлетворят изцяло вземанията по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ за разноси по несъстоятелността, предплатилите разносните кредитори следва да бъдат удовлетворени преди останалите кредитори с вземания за разноси поради установената за тях привилегия в специалната разпоредба на чл. 632а от ТЗ. При недостатъчност на средствата в масата на несъстоятелността за цялостно удовлетворяване на вземанията на предплатилите разносните кредитори, по аргумент от чл. 722, ал. 2 от ТЗ, те се удовлетворяват по съразмерност. С оглед гореизложеното, синдикът не следва да съставя списък на приети или неприети вземания, а следва да изготви сметка за разпределение, в която да включи и предплатената от кредитор сума за разноси, но тогава, когато масата на несъстоятелността се увеличи достатъчно, съгласно изричния текст на чл. 632а от ТЗ. В идентичен смисъл е и Определение № 226 от 17.07.2020 г. на ПАС по в. ч. т. д. № 351/2020 г. Досежно сумата от 45 172 лева, представляваща привнесени разноси от „САЙЛЕСТ“ ЕООД на 09.03.2020 г. за сумата от 12 600 лева, на 13.05.2020 г. за сумата от 20 000 лева и на 10.06.2020 г. за сумата от 12 572 лева, кредиторът е предявил вземането и доколкото синдикът следва да се произнесе по подадена молба за предявяване на вземане, то същият правилно е включил претенцията в списъка на неприетите вземания. На това основание съдът е оставил без уважение възражението на този кредитор срещу списъка с неприети вземания. Това обаче не означава, че вземането не представлява разноси и не следва да се включи в разпределението.

Възражението на НАП спрямо ЧСР № 3 е неоснователно.

Действието на одобрения списък по чл. 693 от ТЗ стабилизира правата на включените безспорни вземания на кредиторите и обвързва синдика да приеме размерите, привилегиите и обезпеченията, така както са обявени от съда. Подлежат на зачитане обаче само списъците, които са одобрени по реда на чл. 692, ал. 4 ТЗ **към момента** на съставяне на разпределението. По възражението на НАП е развито производство по чл. 690 от ТЗ по списъците от 26.03.2020 г. и 14.09.2020 г., като съдът се е произнесъл с определение от 30.03.2021 г., поради което това вземане няма как да се включи в разпределението, извършено на 22.03/23.03.2021 г.

Не може да се приеме, че вземането на НАП, предмет на посоченото производство по чл. 690 от ТЗ касае задължения, поети със съгласието на синдика. Но дори и да се приеме този извод, в практиката се налага мнението, че дори за неоспоримите задължения (чл. 721, ал. 3 от ТЗ, чл. 164, ал. 4 ДОПК) кредиторите не са освободени от задължението да се легитимират в допълнителен списък с приети вземания (Определение № 324 от 26.07.2017 г. по в. ч. т. д. № 400/2017 г. на Пловдивския апелативен съд).

Възражението на НАП спрямо ЧСР № 4 също е неоснователно.

По възраженията на кредиторите Люба Кожухарова, „Булгармин инженеринг“ АД и „Геоминерал“ АД:

Доводите за нецелесъобразност не са основание за промяна или отмяна на сметката, доколкото подлежащата на разпределение наличност се преценява от синдика, след като се отделят планирани разходи до следващо очаквано постъпление (така и Определение № 1643 от 4.07.2014 г. по т. д. № 838/2014 г. на Софийския апелативен съд).

С оглед на горното, неоснователни се явяват възраженията на тези кредитори, че изготвената сметка е нецелесъобразна, тъй като синдикът не е дал отчет за липсващи средства по особената сметка и кредиторите не знаели колко точно парични средства са налични по сметката. Както се посочи, съдът не следи за целесъобразността на разпределението, а само за неговата законосъобразност.

Неоснователен е и доводът, че вместо една обща сметка за разпределение, синдикът е изготвил две сметки. Няма значение колко на брой сметки е изготвил синдикът стига да е извършил разпределението според двата основни принципа за разпределянето: /1/ до пълно удовлетворяване на вземанията на необезпечените кредитори от предходния ред не се пристъпва към удовлетворяване на вземанията на кредитори от следващия ред и /2/ удовлетворяването на вземанията от един и същи клас става съразмерно, ако средствата са недостатъчни за пълно удовлетворяване на вземанията в реда – чл. 722, ал. 2 от ТЗ.

В случая, видно от изготвените сметки, тези принципи са спаени. След като с ЧСР № 3 се удовлетворяват напълно (на 100 %) кредиторите с ред по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ, а с ЧСР № 4 се удовлетворяват кредиторите с ред по чл. 722, ал. 1, т. 7 (също изцяло) и т. 8 от ТЗ (съразмерно), то без значение е дали частичната сметка е една или две.

Относно платените от кредитора „Минерали индустриали България“ ООД суми в общ размер от 20 000 лева следва да се посочи, че същите, макар и внесени от адвокатско дружество, представляват плащане от името и за сметка на кредитора „Минерали индустриали България“ ООД, видно от основанията в приложените от синдика аналитични сметки, където е посочено *„плащане вместо „МИБ“ ООД-разноски по дело несъстоятелност т. д. № 66/2010 г.“*.

В сметката за разпределение не са включени сумите за неизплатените възнаграждения на синдика и счетоводителя за декември 2019 г. и за периода януари-март 2020 г., но за тях е постановено определение по чл. 658, ал. 1, т. 9 от ТЗ за разпореждане на синдика със съответната сума за изплащането им.

Относно възражението на кредитора „Булгармин инженеринг“ АД досежно намаляването на вземането му със сумата от 914 984.44 лева, последната представляваща вземане по фактура № 106/31.01.2010 г. съдът намира следното:

Сумите, с които е редуцирано вземането на кредитора касаят установеното с влязло в сила решение по т. д. № 356/2015 г. на ПАС, респ. с влязло в сила решение по т. д. № 193/2014 г. на ОС – Пазарджик (респ. т. д. № 102/2017 г. на ПАС), с които е прието несъществуването на процесните вземания (по фактура № 106/31.01.2010 г. и лихва за забава върху неплатена част от цената по договор за продажба на имот). Цитираните от кредитора решения по в. т. д. № 195/2016 г. на ПАС, с което е обявена недействителността на друга сделка (по фактура № 37/29.01.2010 г.) нямат общо с процесното вземане, тъй като фактическата обстановка е друга, а и изложеното в мотивите не обвързва настоящия съдебен състав. Както се сочи и в мотивите на това въззивно решение: *„Не това вземане обаче е предмет на настоящия правен спор.“*. Ето защо, изложеното в мотивите на въззивния съд по т. д. № 377/2019 г. не може да бъде основание за приемане, че сделката по фактура № 106/31.01.2010 г. също е относително недействителна и от това да последват определени правни последици. Напротив, с влязлото в сила решение по т. д. № 356/2015 г. на ПАС вземането е прието за несъществуващо, поради което предвидената за този кредитор сума следва да се редуцира.

Относно възражението на „Геоминерал“ АД, че съдът не се е произнесъл по неоспорено тяхно вземане, следва да се посочи, че съдът по несъстоятелността се произнася по възраженията с определение, което не подлежи на обжалване

съгласно чл. 692, ал. 6 от ТЗ. **Със същото определение** съдът се произнася и по тази част от списъците на приетите вземания, срещу която не са постъпили възражения, видно от разпоредбата на чл. 692, ал. 2 от ТЗ, като в нея съдът не може да извършва промени с оглед на диспозитивното начало в процеса и липсата на сезиране, освен ако не се касае до допустимостта на произнасянето на синдика. В този смисъл, след като производството по чл. 692 от ТЗ по списъка, обявен в ТРРЮЛНЦ на 15.10.2020 г., все още не е приключило, то съдът не следва да се произнася с определение и в тази част от списъка, по която няма подадени възражения.

Възражението е неоснователно.

Съдът споделя изразеното от синдика становище, че след като спорът за съществуване вземането на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД е окончателно разрешен за „намалените“ суми (влязло в сила решение в тази част), то същите следва да се приспадат от първоначално посоченото оспорено вземане, тъй като по същество това са новонастъпили факти, които следва да се вземат предвид.

По изложените съображения съдът намира, че представените частична сметка № 3 и частична сметка № 4 за разпределение на първоначално заделени суми по оспорени вземания, след отпадане на основанието за заделянето им, се явяват законосъобразни и следва да бъдат одобрени.

Воден от горното и на основание чл. 729, ал. 1 от ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 263766/02.04.2021 г. от Национална агенция за приходите – гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, чрез директор на дирекция „Държавни вземания“ Венцислава Петкова срещу частични сметки за разпределение № 3 и № 4, обявени в ТРРЮЛНЦ при АВп на 22.03.2021 г., респ. 23.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвени от синдика Иван Лазаров Кънев.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 263782/02.04.2021 г. от кредитора Люба Андреева Кожухарова срещу частична сметка № 3, обявена в ТРРЮЛНЦ при АВп на 22.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвена от синдика Иван Лазаров Кънев.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 263877/06.04.2021 г. от кредитора „Булгармин инженеринг“ АД, чрез изпълнителния директор Георги Симеонов, срещу частична сметка № 4, обявена в ТРРЮЛНЦ при АВп на 23.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвена от синдика Иван Лазаров Кънев.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 263887/06.04.2021 г. от кредитора „Геоминерал“ АД, чрез изпълнителния директор Люба Кожухарова и кредитара Люба Кожухарова, срещу частична сметка № 4, обявена в ТРРЮЛНЦ при АВп на 23.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвена от синдика Иван Лазаров Кънев.

ОДОБРЯВА частична сметка № 3 за разпределение на сумата от 135 000 (сто трийсет и пет хиляди) лева, подлежаща на разпределение след постановено влязло в сила решение по т. д. № 74/2017 г. на ОС – Пазарджик, обявена в ТРРЮЛНЦ при АВп на 22.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвена от синдика Иван Лазаров Кънев.

ОДОБРЯВА частична сметка № 4 за разпределение на сумата от 650 000 (шестстотин и петдесет хиляди) лева, подлежаща на разпределение след постановено влязло в сила решение по т. д. № 74/2017 г. на ОС – Пазарджик, обявена в ТРРЮЛНЦ при АВп на 23.03.2021 г. по партидата на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (в несъстоятелност), ЕИК 200117532, изготвена от синдика Иван Лазаров Кънев.

Определението да се обяви в ТР при АВп, с което кредиторите и длъжникът се смятат уведомени.

Определението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в едноседмичен срок от обявяването му в търговския регистър.

Препис от настоящия съдебен акт да се връчи на синдика.

Настоящият съдебен акт да се впише в книгата по чл. 634в от ТЗ.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

